

Олександр Петрович Довженко

1894 - 1956

Хто він такий? Чом
люди до нього ринуть
З усіх країв, мов
північ Десняна?
Він на співчутій кобзі
України
Нового тембру золота
струна!

***Чарівністю різнобарвних квітів у саду,
ніжним запахом травиці зустрічає
подорожніх Довженкова садиба***

Стріха солом'яна, в'язь дерев'яна – Хата-колиска, що пам'ять колише...

**В українській
культурі ХХ століття
навіть чи можна
знайти постать
величнішу і більш
трагічну, ніж
Олександр Довженко**

...Далека красо моя! Щасливий я, що народився на
твоєму березі, що пив у незабутні роки твою м'яку,
веселу, сиву воду, ходив босий по твоїх казкових
висипах, слухав рибальських розмов на твоїх човнах і
казання старих про давнину...

*Десно! Моє слово до тебе,
Хороша поліська ріка.
Давно ти не бачиш край себе
Хлопчину Довженка Сашика.
Він виріс, пізнавши багато
Річкових і плес, і глибин.
Та ти йому — наче та мати,
Якою пишається син...
Він душу свою незбагненну
Розкрив у словах чарівних,
І силу любові вогненну
Серцями відчули ми в них.*

Робота на кінофабриці приносила тільки задоволення

**Фільми "Вася-реформатор", "Ягідка кохання",
"Звенигора", "Арсенал", "Земля", "Іван", "Щорс"
принесли Довженкові визнання і світову славу**

- З початком Другої світової війни іде добровольцем на фронт як кореспондент, бере участь у визволенні Харкова і Києва.

- На основі побаченого і пережитого пише кіноповість

”Україна в огні”, яку завершує у 1943 році

- З початком війни Довженко був евакуйований до Ашгабаду. Призначений полковником інтендантської служби, він не витримує бездіяльності і просить, щоб його відправили на фронт, де він стає кореспондентом газети «Красная звезда» і свідком звільнення від окупації, після чого друкує в «Известиях» 31 березня 1942 року статтю «Україна в огні».

Україна в огні

село Тополівка

*Кіноповість «Україна в огні» —
один із найсильніших,
найбільш вражаючих творів
української літератури про
трагедію народу в роки другої
світової війни та й упродовж
усієї своєї історії*

Ідея твору, за словами самого автора, — незламність сили й непохитність духу нашого народу, здатність до визвольної боротьби і впевненість у перемозі над ворогом. Про специфіку сюжету й композиції «України в огні» митець писав, що в ній видно «сліди битви сценариста з письменником». Довженко-письменник прагнув висловитися повніше й яскравіше, що призвело до використання в кіноповісті численних вставних оповідань, епізодів, спогадів, аналітичних роздумів і ліричних відступів. Довженко-сценарист змальовує воєнні баталії, окремі епізоди з життя героїв та їхні вчинки, доволі розширюючи рамки сюжету в часі й просторі...

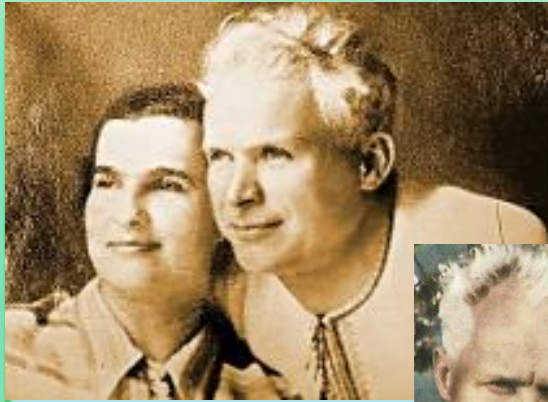

Теорія літератури:

Кіноповість – це повість,
написана з урахуванням
специфіки кіно

Останні роки свого
життя Олександр
Довженко провів у
Москві, де

25 листопада 1956 р.

зболене від розлуки з
Україною серце
перестало битися

